

Міністерство освіти і науки України
Львівський національний університет імені Івана Франка
Факультет журналістики

Кафедра мови засобів масової інформації

Затверджено

на засіданні кафедри мови ЗМІ факультету журналістики Львівського національного університету імені Івана Франка (протокол № 1 від 26 серпня 2022 р.)

Завкафедри мови ЗМІ –
проф. Марія Яцимірська

Силабус з навчальної дисципліни
«Практична стилістика української мови»,
що викладається в межах
ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНОЇ ПРОГРАМИ
«ЖУРНАЛІСТИКА»
Першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
для здобувачів зі спеціальності 061 – **журналістика**

Львів – 2022

Силабус курсу «Практична стилістика української мови»

2022/2023 навчального року

Назва курсу	Практична стилістика української мови
Адреса викладання курсу	Львівський національний університет імені Івана Франка (Львів, вул. Генерала Чупринки, 49)
Факультет та кафедра, за якою закріплена дисципліна	Факультет журналістики; кафедра мови засобів масової інформації
Галузь знань, шифр та назва спеціальності	Спеціальність – журналістика
Викладачі курсу	Капелюшний Анатолій Олексійович, кандидат філологічних наук, вчене звання – доцент, посада – доцент кафедри мови засобів масової інформації,
Контактна інформація викладачів	Електронна адреса: anatoliykapelushnyj@gmail.com; посилання на сторінку викладача: Анатолій Капелюшний у Фейсбуці. Телефони: 0673951615 – моб.: 227-67-11 – стаціонарний.
Консультації по курсу відбуваються	Щоп'ятниці, 15:00 – 17:50 год. (Львів, вул. Генерала Чупринки, 49, ауд. 209 після закінчення карантину), а також можна косультуватися в день проведення лекцій або лабораторних занять (за попередньою домовленістю). Можливі й он-лайн консультації через Zoom, Viber, Telegram або WhatsApp. Для погодження часу он-лайн консультацій телефонувати 0673951615 – моб.: 227-67-11 – стаціонарний.
Сторінка курсу	
Інформація про курс	Курс розроблено таким чином, щоб надати учасникам необхідні знання, обов'язкові для того, щоб опанувати фах. Тому в курсі представлено огляд як концепцій з медіастилістики, так і процесів та інструментів, які потрібні для засвоєння основних навиків роботи над журналістським текстом. Це сприятиме досягненню таких загальних та спеціальних, фахових, предметних компетентностей: здатність застосовувати знання в практичних ситуаціях; знання та розуміння предметної сфери та розуміння професійної діяльності; здатність спілкуватися державною мовою; здатність формувати інформаційний контент; здатність створювати медіапродукт.
Коротка анотація курсу	Дисципліна «Практична стилістика української мови» є нормативною дисципліною із спеціальності «Журналістика» для освітньої програми бакалавра, яка викладається в 5-му семестрі в обсязі _____ кредитів (за Європейською Кредитно-Трансферною Системою ECTS).
Мета та цілі курсу	Метою вивчення нормативної дисципліни «Практична стилістика української мови» є поглиблення знань із сучасної української мови, її практичного функціонування в ЗМІ, вивчення особливості використання її функціональних різновидів у суспільстві, в різних мовленнєвих ситуаціях для оволодіння сучасними підходами та інструментами для їх вирішення. Цим буде забезпечено досягнення програмного результату навчання – вільного спілкування з професійних питань, включаючи усну, писемну та електронну комунікацію, українською мовою.

<p>Література для вивчення дисципліни</p>	<p>Основна література:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – 400 с. 2. Волкотруб Г. Й. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2009. – 256 с. 3. Дудик П.С. Стилістика української мови: Навчальний посібник. – К.: Ака-демія, 2005. – 368 с. 4. Пономарів О.Д. Стилістика сучасної української мови. – К.: Либідь, 1992. – 248 с. (3-те вид. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2000. – 248 с.). <p style="text-align: center;">Додаткова література:</p> <p>Антисуржик. Вчимося ввічливо поводитись і правильно говорити / [О. Сербенська, М. Білоус, Х. Дашишин, А. Капелюшний та ін.] : навч. посібн. – 3-те вид., доповн. і переробл. – Львів: Апріорі, 2017. – 304 с.</p> <p>Капелюшний А.О. Стилістика. Редагування журналістських текстів: Практичні заняття (Навчальний посібник з курсів: “Практична стилістика української мови”, “Стилістика тексту”, “Редагування в ЗМІ”). – Львів: ПАІС, 2003. – 544 с.</p> <p>Караванський С. Секрети української мови. – 2-ге розшир. вид. – Львів: БаК, 2009. – 344 с.</p> <p>Мацько Л.І., Сидоренко О.М., Мацько О.М. Стилістика української мови. – К.: Вища школа, 2003. – 462 с.</p> <p>Пономарів О. Д. Українське слово для всіх і для кожного. – К.: Либідь, 2013. – 360 с.</p> <p>Сербенська О. Голос і звуки рідної мови. – Львів: Апріорі, 2020. – 280 с.</p> <p>Телевізійна та радіокомуникація: історія, теорія, новітні практики: підручник. – Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2021. – 420 с.</p> <p>Яцимірська М. Г. Культура мови журналіста: Навч. посібник. – 2-ге вид., перероб. і доп. – Львів: ПАІС, 2017. – 168 с.</p> <p style="text-align: center;">Інтернет-ресурси:</p> <p>Блог професора Пономарєва О. Д. // http://www.bbc.co.uk/ukrainian</p> <p>Велика чи мала літера? Словник-довідник (В.В. Жайворонок) // http://velyka-chy-mala-litera.wikidot.com/</p> <p>Дзвони чи дзвону? або -А (-Я) чи -У (-Ю) в родовому відмінку // http://rodovyi-vidminok.wikidot.com/</p> <p>Кафедра мови засобів масової інформації ЛНУ ім. Івана Франка / Інформаційна сторінка на ФБ // https://ukr-ua.facebook.com/kafedramovyzmi</p> <p>Культура мови на щодень // http://kultura-movy.wikidot.com/</p> <p>Культура слова / Інформаційна сторінка на ФБ Інституту української мови НАН України // https://www.facebook.com</p> <p>MOVA.info – лінгвістичний портал // http://www.mova.info</p> <p>Неправильно - правильно. Довідник з українського слововживання М.Волощак // http://nepravylnopravylno.wikidot.com/</p> <p>Нова мова. Проект розвитку української мови // http://www.novamova.com.ua/</p> <p>Пономарів О.Д. Культура слова: мовностилістичні поради //</p>
--	---

	<p>http://ponomariv-kultura-slova.wikidot.com</p> <p>Російсько-український словник сталих словосполучень // http://ros-ukr-idioms.wikidot.com/</p> <p>Словник української мови. Академічний тлумачний словник (1970–1980) // http://sum.in.ua/</p> <p>Словники онлайн // http://www.rozum.org.ua/</p> <p>Словники України online / лінгвістичний портал / Український мовно-інформаційний фонд НАН України // dictua">http://www.lcorp.ulif.org.ua>dictua</p> <p>Український правопис // http://www.pravopys.net/</p> <p>Українсько-англійські словники // http://www.r2u.org.ua/</p> <p>Як ми говоримо Бориса Антоненка-Давидовича // http://yak-my-hovorymo.wikidot.com/</p>
Тривалість курсу	96 год.
Обсяг курсу	64 годин аудиторних занять. З них 32 години лекцій, 32 години лабораторних занять та 32 години самостійної роботи
Очікувані результати навчання	<p>Після завершення цього курсу студент буде :</p> <ul style="list-style-type: none"> - Знати мовностилістичні норми. - Знати закономірності та специфіку творення медійного тексту в сучасних умовах. - Вміти визначати тип мовностилістичної помилки, правило, якого не дотримано в тексті. - Вміти виявляти мовностилістичні помилки в текстах різних типів. - Вміти обирати способи уникнення різного типу мовностилістичних помилок. - Уміти створювати медійні тексти різного типу із використанням знань про їх функціонально-стилістичну специфіку. - Практично застосовувати лексичні, граматичні та стилістичні норми під час творення журналістських текстів.
Ключові слова	Практична стилістика української мови, функціонально-стильова сфера, функціональний стиль, стилістичне використання в мові ЗМІ лексичних засобів, морфологічні синоніми, паралельні форми, стилістичні можливості іменника, прикметника, числівника, займенника, дієслова, стилістичні можливості синтаксису, синтаксичні синоніми, паралельні синтаксичні конструкції, стилістичне використання координації підмета й присудка, однорідних членів речення, складних речень.
Формат курсу	Очний і заочний
	Проведення лекцій, лабораторних робіт та консультацій для кращого розуміння тем
Теми	Див. тут «Схему курсу»
Підсумковий контроль, форма	іспит у кінці семестру тестовий (у разі карантину на час іспиту – усний або комбінований)
Пререквізити	Для вивчення курсу студенти потребують базових знань з української мови в ЗМІ, достатніх для сприйняття категоріального апарату «Практичної стилістики української мови», розуміння основних джерел.

Навчальні методи та техніки, які будуть використовуватися під час викладання курсу	Презентація, лекції, колаборативне навчання, проектно-орієнтоване навчання, дискусія.
Необхідне обладнання	Вивчення курсу не потребує використання програмного забезпечення, крім загально вживаних програм і операційних систем.
Критерії оцінювання (окрім для кожного виду навчальної діяльності)	<p>Оцінювання проводиться за 100-бальною шкалою. Бали нараховуються за таким співідношенням:</p> <ul style="list-style-type: none"> • практичні/самостійні тощо : 25% семестрової оцінки; максимальна кількість балів - 25 • контрольні заміри (модулі): 25% семестрової оцінки; максимальна кількість балів - 25 • іспит: 50% семестрової оцінки. Максимальна кількість балів - 50. <p>Підсумкова максимальна кількість балів - 100</p>
	<p>Письмові роботи: Очікується, що студенти виконують декілька видів письмових робіт. Академічна добросередньото: Очікується, що роботи студентів будуть їх оригінальними дослідженнями чи міркуваннями. Відсутність посилань на використані джерела, фабрикування джерел, списування, втручання в роботу інших студентів становлять, але не обмежують, приклади можливої академічної недобросередньото. Виявлення ознак академічної недобросередньото в письмовій роботі студента є підставою для її незараахування викладачем, незалежно від масштабів plagiatu чи обману. Відвідання занять є важливим складником навчання. Очікується, що всі студенти відвідають усі лекції і лабораторні заняття курсу. Студенти мають інформувати викладача про неможливість відвідати заняття. У будь-якому випадку студенти зобов'язані дотримуватися усіх термінів, визначених для виконання усіх видів письмових робіт, передбачених курсом. Література. Уся література, яку студенти не зможуть знайти самостійно, буде надана бібліотекою факультету винятково в освітніх цілях без права її передачі третім особам. Студенти заохочуються до використання також й іншої літератури та джерел, яких немає серед рекомендованих.</p> <p>Політика виставляння балів. Враховуються бали, набрані на поточному тестуванні, самостійній роботі, та бали підсумкового тестування. При цьому обов'язково враховуються присутність на заняттях та активність студента під час практичного заняття; неприпустимість пропусків та запізнень на заняття; користування мобільним телефоном, планшетом чи іншими мобільними пристроями під час заняття з метою, не пов'язаною з навчанням; списування та plagiat; невчасне виконання поставленого завдання і т. ін. Жодні форми порушення академічної добросередньото не толеруються.</p>
Питання до екзамену.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Практична стилістика, її предмет, зміст і завдання. 2. Місце практичної стилістики в системі мовознавчих дисциплін. 3. Прагмостилістичний, функціонально-стилістичний,

	<p>структурно-стилістичний, герменевтичний, феноменологічний аспекти аналізу журналістського тексту.</p> <p>4. Усна й писемна форми існування мови та особливості їх використання в засобах масової інформації.</p> <p>5. Поняття норми літературної мови, нормативних варіантів. Типи норм.</p> <p>6. Функціонально-стильова сфера.</p> <p>7. Поняття функціонально-стильової єдності.</p> <p>8. Стиль як функціональний різновид літературної мови.</p> <p>9. Стилі сучасної української літературної мови.</p> <p>10. Характерні ознаки наукового стилю.</p> <p>11. Мовні особливості офіційно-ділового стилю.</p> <p>12. Загальна характеристика функціонально-стильової єдності “мова художньої літератури”.</p> <p>13. Розмовна функціонально-стильова сфера.</p> <p>14. Конфесійний стиль української мови.</p> <p>15. Публіцистичний стиль, його різновиди.</p> <p>16. Інформативно-впливова та соціально-оцінна функція публіцистичного стилю.</p> <p>17. Місце публіцистичного стилю в системі функціональних стилів літературної мови.</p> <p>18. Роль публіцистичного стилю у формуванні стилістичних і мовних норм.</p> <p>19. Загальна характеристика словникового складу української мови.</p> <p>20. Стилістичне розшарування лексики.</p> <p>21. Використання в пресі лексики загальновживаної та стилістично забарвленої.</p> <p>22. Умови використання в мові ЗМІ суспільно-політичної, виробничо-професійної, науково-термінологічної, офіційно-ділової, розмовної, просторічної лексики.</p> <p>23. Лексична сполучуваність та її порушення в журналістському тексті.</p> <p>24. Емоційно-експресивні різновиди мовлення.</p> <p>25. Слова урочисті, піднесено-схвильовані, іронічні, зневажливі, презирливі та їх використання в журналістських текстах.</p> <p>26. Засоби словотвору, що надають лексичним одиницям експресивного забарвлення.</p> <p>27. Робота журналіста зі словниками як засіб досягнення точності слововживання.</p> <p>28. Енциклопедичні та лінгвістичні словники, потрібні в редакційній практиці.</p> <p>29. Особливості використання в практиці ЗМІ тлумачних словників.</p> <p>30. Загальна характеристика двомовних словників, їх використання в практиці ЗМІ.</p> <p>31. Використання в роботі журналіста Словника іншомовних слів.</p> <p>32. Використання в редакційній практиці Орфографічного</p>
--	---

	<p>словника.</p> <p>33. Використання на радіо й телебаченні Орфоепічного словника, словника-довідника “Складні випадки наголошення”, Словника наголосів.</p> <p>34. Стилістичні позначки в словниках як засіб орієнтування в доборі слова.</p> <p>35. Стилістичне використання багатозначності слова.</p> <p>36. Види переносного вживання слова (мовна метафора, метонімія, синекдоха) та їх застосування в журналістських творах.</p> <p>37. Виникнення експресії у зв’язку з переносним уживанням слова.</p> <p>38. Використання полісемії в сатиричних жанрах.</p> <p>39. Стилістична мета використання омонімів; каламбур.</p> <p>40. Небезпека омофонії в мовленні на радіо й телебаченні.</p> <p>41. Можлива двозначність за непродуманого використання омонімів. Словник омонімів.</p> <p>42. Пароніми в журналістських текстах як вияв незнання справжнього значення слова. Словник паронімів української мови.</p> <p>43. Стилістичні прийоми, що базуються на використанні паронімії. Парономазія.</p> <p>44. Загальна характеристика лексичної синонімії.</p> <p>45. Використання в мові ЗМІ ідеографічних синонімів.</p> <p>46. Семантичний обсяг і експресивне забарвлення слів-дублетів. Слова-дублети й абсолютні синоніми.</p> <p>47. Ампліфікація та градація як образно-виражальні засоби.</p> <p>48. Використання в журналістських текстах стилістичних синонімів. Словники синонімів української мови.</p> <p>49. Місце перифраз у журналістському тексті.</p> <p>50. Принципи заміни слів перифразами. Словник перифраз.</p> <p>51. Застосування в мові ЗМІ контекстуальних синонімів.</p> <p>52. Стилістична мета використання лексичних синонімів.</p> <p>53. Словникові та контекстуальні антоніми в мові ЗМІ.</p> <p>54. Функції антонімів у журналістському тексті.</p> <p>55. Образно-виражальні засоби, побудовані на антонімії.</p> <p>56. Іронія, антитеза, оксиморон у журналістських текстах.</p> <p>57. Словники антонімів української мови.</p> <p>58. Ставлення журналіста до слів іншомовного походження та їх використання в пресі, на радіо, телебаченні.</p> <p>59. Лексичні та граматичні росіянізми в мові ЗМІ.</p> <p>60. Небезпека паронімії під час використання слів іншомовного походження.</p> <p>61. Стилістичне використання історизмів і архаїзмів у мові ЗМІ.</p> <p>62. Архаїзми як засіб надання урочистості або “зниження” висловлювання.</p> <p>63. Використання історизмів для відтворення колориту епохи.</p> <p>64. Неологізми як обов’язковий елемент мови ЗМІ.</p> <p>65. Межі використання в журналістських текстах нових складноскорочених слів.</p> <p>66. Особливості використання в мові ЗМІ діалектизмів.</p>
--	--

	<p>67. Одночасна зорієнтованість на експресію та стандарт як конструктивний принцип мови ЗМІ.</p> <p>68. Неоднозначність термінів “стандарт”, “стереотип”, “кліше” і “штамп”.</p> <p>69. Виправданість уживання ділової лексики в офіційно-діловому стилі.</p> <p>70. Ознаки канцеляризмів; способи уникнення канцеляризмів у мові ЗМІ.</p> <p>71. Розщеплення присудка як ознака канцеляриту.</p> <p>72. Ознаки штампів; способи уникнення штампів у мові ЗМІ.</p> <p>73. Штамп як один з виявів збідненості лексики твору. Слова-паразити.</p> <p>74. Тавтологія, плеоназм.</p> <p>75. Стилістичне розшарування фразеологізмів.</p> <p>76. Емоційно нейтральні фразеологізми.</p> <p>77. Межі використання в мові ЗМІ фразеологізмів наукового та офіційно-ділового стилів.</p> <p>78. Використання фразеологізмів у журналістських текстах залежно від їх жанрових різновидів.</p> <p>79. Стилістично виправдана трансформація фразеологізмів і їх невмотивована переробка (спотворення).</p> <p>80. Способи “перекладу” фразеологічних одиниць з однієї мови на іншу.</p> <p>81. Передавання українськими відповідниками російських фразеологізмів.</p> <p>82. Майстерність журналіста у використанні фразеологічних засобів.</p> <p>83. Використання фразеологічних словників у журналістській практиці.</p> <p>84. Морфологічні синоніми та паралельні форми.</p> <p>85. Стилістичні властивості словотвору та словозміни.</p> <p>86. Стилістична характеристика іменника.</p> <p>87. Категорія роду іменників; стилістичне використання іменників, які мають варіантні форми роду.</p> <p>88. Урахування під час перекладу з російської мови на українську невідповідності граматичного роду однакових за значенням і подібних за вимовою та написанням іменників.</p> <p>89. Літературна норма визначення граматичного роду складноскорочених слів та невідмініваних іменників іншомовного походження.</p> <p>90. Рід іменників на позначення професій і посад жінок.</p> <p>91. Категорія числа іменників, випадки вживання однини в значенні множини.</p> <p>92. Множина іменників абстрактних, речовинних і власних імен.</p> <p>93. Категорія відмінка. Словозмінні паралелі, що залежать або не залежать від семантики слова.</p> <p>94. Синонімія давального відмінка та родового з прийменником “для”.</p> <p>95. Уживання родового або знахідного відмінка при перехідних</p>
--	---

	<p>дієсловах із запереченням та без заперечення.</p> <p>96. Уживання клічного чи називного відмінка у звертанні.</p> <p>97. Стилістична характеристика прикметника.</p> <p>98. Межі вживання в мові повних і коротких, стягнених і нестягнених форм прикметників.</p> <p>99. Змістова виправданість уживання ступенів порівняння якісних прикметників, синонімія їх форм.</p> <p>100. Випадки помилкового творення ступенів порівняння якісних прикметників.</p> <p>101. Синонімія конструкцій “відносний прикметник + іменник” та “іменник у називному + іменник у родовому відмінку”.</p> <p>102. Межі вживання присвійних прикметників, заміна їх іменником у родовому відмінку належності.</p> <p>103. Стилістична характеристика розрядів числівників за значенням.</p> <p>104. Особливості використання власне кількісних і дробових числівників у науковому та в офіційно-діловому стилях.</p> <p>105. Дробові числівники в журналістських текстах. Нумералізація іменника “нуль”.</p> <p>106. Збірні числівники як синоніми власне кількісних, їх ідеографічні та стилістичні особливості.</p> <p>107. Випадки відхилення від норм у відмінюванні складних і складених числівників.</p> <p>108. Мовна норма поєднання іменників з числівниками та винятки з правил у вживанні числівників “два”, “три”, “четири”.</p> <p>109. Відхилення від норми в поєднанні збірних числівників з іменниками.</p> <p>110. Літературне вживання числового іменника “пара” з певними групами іменників.</p> <p>111. Можливе емоційне забарвлення тих числівників, що позначають видатні явища або пам'ятні події.</p> <p>112. Числівники в складі фразеологізмів.</p> <p>113. Загальна стилістична характеристика займенника.</p> <p>114. Особливості використання займенників у різних функціональних стилях.</p> <p>115. Семантичні та експресивні відтінки, яких набувають особові займенники залежно від умов уживання.</p> <p>116. Можливе виникнення двозначності за використання зворотного займенника чи присвійного займенника “свій” і способи поліпшення тексту.</p> <p>117. Синонімія означальних займенників.</p> <p>118. Перехід займенників у частки, їх значеннєві відтінки.</p> <p>119. Випадки помилкового використання займенників у журналістських текстах.</p> <p>120. Загальна стилістична характеристика дієслова.</p> <p>121. Дієслівні форми й категорії, використання яких можливе із стилістичною метою.</p> <p>122. Синонімія особових форм дієслова, зіставність окремих форм особових закінчень і категорії числа.</p>
--	---

	<p>123. Синонімія часів дієслова.</p> <p>124. Використання теперішнього часу в значенні інших часів.</p> <p>125. Стилістична мета вживання “теперішнього історичного” (“теперішнього репортажного”), давноминулого та передминулого часів.</p> <p>126. Використання майбутнього часу в значенні інших часів.</p> <p>127. Випадки вживання минулого часу в значенні інших часів.</p> <p>128. Синонімія способів дієслова.</p> <p>129. Умовний спосіб у значенні дійсного або наказового.</p> <p>130. Емоційне забарвлення дієслів доконаного та недоконаного виду, вжитих у наказовому способі.</p> <p>131. Відтінки, які вносять у мовлення частки при дієсловах у наказовому способі.</p> <p>132. Інфінітив у значенні різних способів дієслова.</p> <p>133. Дієслово як один з основних засобів надання динаміки висловлюванню.</p> <p>134. Стилістичні можливості синтаксису.</p> <p>135. Синтаксичні синоніми та паралельні конструкції.</p> <p>136. Синонімія різних типів простого речення.</p> <p>137. Порядок членів речення, його змістове, синтаксичне й стилістичне значення.</p> <p>138. Місце кожного члена речення за прямого порядку, зокрема за наявності кількох означень або додатків.</p> <p>139. Стилістична мета й виправданість інверсії.</p> <p>140. Можлива двозначність унаслідок подвійної залежності та способи поліпшення тексту.</p> <p>141. Змістові відтінки, що залежать від розміщення вставних слів, які не є членами речення.</p> <p>142. Розміщення часток, які виокремлюють або посилюють певні члени речення.</p> <p>143. Стилістичне використання координації підмета й присудка.</p> <p>144. Граматична та логічна координація підмета й присудка.</p> <p>145. Координація присудка та простого підмета, вираженого, зокрема, іменником спільногороду; іменником-назвою професії чи посади жінки; загальним іменником, при якому є власний – географічна назва; поєднанням двох загальних іменників різного граматичного роду.</p> <p>146. Координація присудка та простого підмета, вираженого складноскороченим словом або невідмініваним іменником іншомовного походження.</p> <p>147. Координація присудка та підмета, вираженого особовим, питально-відносним займенником, числівником, субстантивованим незмінним словом.</p> <p>148. Координація присудка й складеного підмета, зокрема підмета на кшталт “брат із сестрою”; підмета, до складу якого входять числівник та іменник; підмета – збірного іменника з кількісним значенням; підмета – нерозкладного словосполучення.</p> <p>149. Випадки узгодження зв’язки з іменною частиною присудка.</p> <p>Значеннєві відтінки, які вносять у висловлювання називний та орудний</p>
--	---

	<p>відмінки іменника в складеному присудку.</p> <p>150. Координація присудка й однорідних підметів, зокрема з урахуванням сполучника, заперечної частки, прямого порядку членів речення чи інверсії.</p> <p>151. Узгодження означення при іменниках – однорідних членах. Однина чи множина іменника при кількох узгоджених з ним означеннях.</p> <p>152. Узгодження в непрямих відмінках прикладок – назв населених пунктів.</p> <p>153. Варіанти форм, пов’язані з керуванням. Значення відмінкових форм.</p> <p>154. Синонімічні прийменникові та безприйменникові конструкції.</p> <p>155. Керування при синонімічних словах. Синонімія прийменників.</p> <p>156. Керування при однорідних членах, що передбачають різні відмінки керованих слів.</p> <p>157. Можлива двозначність як наслідок нерозрізnenня родового суб’єкта та родового об’єкта.</p> <p>158. Спільне й відмінне в керуванні в українській і російській мовах.</p> <p>159. Варіанти відтворення українською мовою російських словосполучень з прийменниками “по”, “при”.</p> <p>160. Помилки, пов’язані з обранням форм керування.</p> <p>161. Стилістичні функції однорідних членів речення.</p> <p>162. Використання однорідних членів для побудови класифікацій у науковому й офіційно-діловому стилях.</p> <p>163. Додержання логічних вимог у використанні однорідних членів.</p> <p>164. Стилістичне значення різних способів добору та поєднання однорідних членів.</p> <p>165. Сполучники при однорідних членах. Обрання синонімічного сполучника. Значення пропускання та повторення сполучників.</p> <p>166. Відтінки значення та правила використання двочленних сполучників.</p> <p>167. Уживання прийменників при однорідних членах.</p> <p>168. Мовностилістичні та логічні помилки в поєднанні однорідних членів.</p> <p>169. Стилістичне використання синонімічних та паралельних синтаксичних конструкцій у різних функціональних стилях.</p> <p>170. Особове та безособове речення як взаємозамінні синтаксичні конструкції.</p> <p>171. Особливості використання в мові ЗМІ безособових речень, активних та пасивних зворотів.</p> <p>172. Дієприкметниковий зворот і підрядне означальне речення; паралельність цих конструкцій і відтінки, які виникають під час уживання тієї й іншої конструкції; умови взаємозамінні згаданих конструкцій.</p> <p>173. Переклад українською мовою російських речень з</p>
--	--

	<p>дієприкметниковими зворотами.</p> <p>174. Дієприслівникові звороти ї підрядні обставинні речення як паралельні конструкції, їх змістові та стилістичні відтінки.</p> <p>175. Умови правильного використання в реченні дієприслівникового звороту.</p> <p>176. Заміна підрядних обставинних речень дієприслівниковими зворотами; зворотна заміна.</p> <p>177. Речення з нагромадженням віддієслівних іменників і паралельні до них конструкції з дієслівними формами. Заміна підрядними реченнями конструкцій з віддієслівними іменниками.</p> <p>178. Стилістична мета використання паралельних синтаксичних конструкцій.</p> <p>179. Стилістична характеристика способів відтворення чужого висловлювання.</p> <p>180. Використання прямої мови в різних функціональних стилях, у різних жанрах ЗМІ.</p> <p>181. Вільна пряма мова в журналістських текстах.</p> <p>182. Порівняльна характеристика прямої та непрямої мови.</p> <p>183. 1.Стилістичні особливості невласне прямої мови.</p> <p>184. Використання складного речення в різних формах мови та в різних функціональних стилях.</p> <p>185. Особливості й характерні риси вживання складного речення в мові ЗМІ.</p> <p>186. Тенденція до поширення в мові ЗМІ сегментації та парцеляції.</p> <p>187. Порівняльна стилістична характеристика сурядності та підрядності.</p> <p>188. Стилістичні властивості сполучникового та безсполучникового зв'язку в складному реченні.</p> <p>189. Значення й стилістична вмотивованість уживання сполучників і сполучних слів у складнопідрядних реченнях.</p> <p>190. Помилки у використанні складних речень.</p> <p>191. Період і його використання в публіцистиці.</p> <p>192. Загальна характеристика синтаксичної будови тексту.</p> <p>193. Надфразна єдність як сплав змістових, граматичних і стилістичних ознак.</p> <p>194. Стилістичні засоби організації надфразної єдності.</p> <p>195. Загальна характеристика стилістичних фігур.</p>
Опитування	Анкету-оцінку з метою оцінювання якості курсу буде надано по завершенню курсу.

Схема курсу

Тиж. дата год.-	Тема, план, короткі тези	Форма діяльності (заняття)*	Література. Ресурси в інтернеті	Завдання, год	Термін виконання
-----------------------	--------------------------	-----------------------------------	------------------------------------	---------------	---------------------

		*лекція, самостійна, дискусія, групова робота)			
Тиждень 1 – лекція, тиждень 1 лаб. зан. 4 год..	<p>Тема 1. Предмет і завдання курсу.</p> <p>Функціональні стилі української мови</p> <ol style="list-style-type: none"> Практична стилістика, її предмет, зміст і завдання. Місце практичної стилістики в системі мовознавчих дисциплін. Прагмостилістичний, функціонально-стилістичний, структурно-стилістичний, герменевтичний, феноменологічний аспекти аналізу журналістського тексту. Усна й писемна форми існування мови та особливості їх використання в засобах масової інформації. Поняття норм літературної мови, нормативних варіантів. Типи норм. Функціонально-стильова сфера. Поняття функціонально-стильової єдності. Стиль як функціональний різновид літературної мови. Стилі сучасної української літературної мови. Характерні ознаки наукового стилю. Мовні особливості офіційно-ділового стилю. Загальна характеристика функціонально-стильової єдності “мова художньої літератури”. Розмовна функціонально-стильова сфера. Конфесійний стиль української мови. Публіцистичний стиль, його різновиди. Інформативно-впливова та соціально-оцінна функція публіцистичного стилю. Місце публіцистичного стилю в системі функціональних стилів літературної мови. Роль публіцистичного стилю у формуванні стилістичних і мовних норм. 	лекція, дискусія, групова робота	<p>Волкотруб Г. Й. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2009. – С. 3–35; Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 7–20; Пономарів О.Д. Стилістика сучасної української мови. –3-те вид. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2000. – С. 3–19.</p>	Завдання 1 // Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 20. 2 год.	12 лютого
Тиждень 2 – лекція, тиждень 2 – лаб. зан. 4 год..	<p>Тема 2. Стилістичне розшарування української лексики</p> <ol style="list-style-type: none"> Загальна характеристика словникового складу української мови. Стилістичне розшарування лексики. Використання в пресі лексики загальнозваженої та стилістично забарвленої. 	лекція, дискусія, групова робота	<p>Волкотруб Г. Й. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2009. – С. 53–60; Капелюшний А. О. Практична</p>	Завдання 2,3 // Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге,	19 лютого

	<p>4. Умови використання в мові ЗМІ супільно-політичної, виробничо-професійної, науково-термінологічної, офіційно-ділової, розмовної, просторічної лексики.</p> <p>5. Лексична сполучуваність та її порушення в журналістському тексті.</p> <p>6. Емоційно-експресивні різновиди мовлення.</p> <p>7. Слова урочисті, піднесено-схвильовані, іронічні, зневажливі, презирливі та їх використання в журналістських текстах.</p> <p>8. Засоби словотвору, що надають лексичним одиницям експресивного забарвлення.</p> <p>9. Робота журналіста зі словниками як засіб досягнення точності слововживання.</p> <p>10. Енциклопедичні та лінгвістичні словники, потрібні в редакційній практиці.</p> <p>11. Особливості використання в практиці ЗМІ тлумачних словників.</p> <p>12. Загальна характеристика двомовних словників, їх використання в практиці ЗМІ.</p> <p>13. Використання в роботі журналіста Словника іншомовних слів.</p> <p>14. Використання в редакційній практиці Орфографічного словника.</p> <p>15. Використання на радіо й телебаченні Орфоепічного словника, словникадовідника "Складні випадки наголошення", Словника наголосів.</p> <p>16. Стилістичні позначки в словниках як засіб орієнтування в доборі слова.</p>		<p>стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 39–47.</p> <p>Стилістика сучасної української мови. –3-те вид. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2000. – С. 194–207.</p>	<p>переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 39– 47. 2 год.</p>	
Тиждень 3 – лекція, тиждень 3 – лаб. зан. 2 год..	<p>Тема 3. Стилістичне використання багатозначності слова та омонімії. Пароніми</p> <p>1. Стилістичне використання багатозначності слова.</p> <p>2. Види переносного вживання слова (мовна метафора, метонімія, синекдоха) та їх застосування в журналістських творах.</p> <p>3. Виникнення експресії у зв'язку з переносним уживанням слова.</p> <p>4. Використання полісемії в сатиричних жанрах.</p> <p>5. Стилістична мета використання омонімів; каламбур.</p> <p>6. Небезпека омофонії в мовленні на радіо й телебаченні.</p> <p>7. Можлива двозначність за непродуманого використання омонімів. Словник омонімів.</p>	<p>лекція, дискусія, групова робота</p>	<p>Дудик П.С. Стилістика української мови: Навчальний посібник. – К.: Академія, 2005. – С. 155–165; Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 56–63; Пономарів О.Д. Стилістика сучасної української мови. –3-те вид. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2000. – С. 38–56.</p>	<p>Завдання 4,5 // Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 64–71. 1 год.</p>	22 лютого

	8. Пароніми в журналістських текстах як вияв незнання справжнього значення слова. Словник паронімів української мови. 9. Стилістичні прийоми, що базуються на використанні паронімії. Парономазія.				
Тиждень 3 – лекція, Тиждень 3 – лаб. зан. 2 год..	Тема 4. Стилістичне використання лексичної синонімії. Словникові та контекстуальні антоніми в мові ЗМІ 1. Загальна характеристика лексичної синонімії. 2. Використання в мові ЗМІ ідеографічних синонімів. 3. Семантичний обсяг і експресивне забарвлення слів-дублетів. Слова-дублети й абсолютні синоніми. 4. Ампліфікація та градація як образно-виражальні засоби. 5. Використання в журналістських текстах стилістичних синонімів. Словники синонімів української мови. 6. Місце перифраз у журналістському тексті. 7. Принципи заміни слів перифразами. Словник перифраз. 8. Застосування в мові ЗМІ контекстуальних синонімів. 9. Стилістична мета використання лексичних синонімів. 10. Словникові та контекстуальні антоніми в мові ЗМІ. 11. Функції антонімів у журналістському тексті. 12. Образно-виражальні засоби, побудовані на антонімії. 13. Іронія, антитеза, оксиморон у журналістських текстах. 14. Словники антонімів української мови.	лекція, дискусія, групова робота	Бабич Н.Д. Практична стилістика і культура української мови. – Львів: Світ, 2003. – С. 61–63; Волкотруб Г. Й. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2009. – С. 58–60; Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 83–87. 1 год.	Завдання 6,7 // Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 83–87. 1 год.	26 лютого
Тиждень 4 – лекція, тиждень 4 – лаб. зан. 4 год..	Тема 5. Стилістичне використання в мові ЗМІ іншомовних слів, неологізмів, історизмів і архаїзмів, діалектизмів. Лексичні та граматичні росіянізми 1. Ставлення журналіста до слів іншомовного походження та їх використання в пресі, на радіо, телебаченні. 2. Лексичні та граматичні росіянізми в мові ЗМІ. 3. Небезпека паронімії під час використання слів іншомовного походження. 4. Стилістичне використання історизмів	лекція, дискусія, групова робота	Волкотруб Г. Й. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2009. – С. 62–65; Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 92–103; Караванський С. Популук українського	Завдання 8,9, 10,11 // Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 104–119. 2 год.	5 березня

	<p>і архаїзмів у мові ЗМІ.</p> <p>5. Архаїзми як засіб надання урочистості або “зниження” висловлювання.</p> <p>6. Використання історизмів для відтворення колориту епохи.</p> <p>6. Неологізми як обов’язковий елемент мови ЗМІ.</p> <p>7. Межі використання в журналістських текстах нових складноскорочених слів.</p> <p>8. Особливості використання в мові ЗМІ діалектизмів.</p>		<p>слова, або Боротьба за національне “я”. – К.: Академія, 2001. – С. 276–278, 434–436.</p>		
Тижден ь 5 – лекція, тижден ь 5 – лаб. зан. 4 год..	<p>Тема 6. Канцеляризми та штампи в мові ЗМІ</p> <p>1. Одночасна зорієнтованість на експресію та стандарт як конструктивний принцип мови ЗМІ.</p> <p>2. Неоднозначність термінів “стандарт”, “стереотип”, “кліше” і “штамп”.</p> <p>3. Виправданість уживання ділової лексики в офіційно-діловому стилі.</p> <p>4. Ознаки канцеляризмів; способи уникнення канцеляризмів у мові ЗМІ.</p> <p>5. Розщеплення присудка як ознака канцеляриту.</p> <p>6. Ознаки штампів; способи уникнення штампів у мові ЗМІ.</p> <p>7. Штамп як один з виявів збідненості лексики твору. Слова-паразити.</p> <p>8. Тавтологія, плеоназм.</p>	лекція, дискусія, групова робота	<p>Волкотруб Г. Й. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2009. – С. 84–88; Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 126–128.</p>	<p>Завдання 12, 13 // Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 129–138. 2 год.</p>	12 березня
Тижден ь 6 – лекція, тижден ь 6 – лаб. зан	<p>Тема 7. Стилістичне використання фразеологізмів у мові мас-медіа</p> <p>1. Стилістичне розшарування фразеологізмів.</p> <p>2. Емоційно нейтральні фразеологізми.</p> <p>3. Межі використання в мові ЗМІ фразеологізмів наукового та офіційно-ділового стилів.</p> <p>4. Використання фразеологізмів у журналістських текстах залежно від їх жанрових різновидів.</p> <p>5. Стилістично виправдана трансформація фразеологізмів і їх немотивована переробка (спотворення).</p> <p>6. Способи “перекладу” фразеологічних одиниць з однієї мови на іншу.</p> <p>7. Передавання українськими відповідниками російських фразеологізмів.</p> <p>8. Майстерність журналіста у використанні фразеологічних засобів.</p> <p>9. Використання фразеологічних словників у журналістській</p>	лекція, дискусія, групова робота	<p>Дудик П.С. Стилістика української мови: Навчальний посібник. – К.: Академія, 2005. – С. 175–179; Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 144–152; Пономарів О.Д. Стилістика сучасної української мови. –3-те вид. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2000. – С. 121–131.</p>	<p>Завдання 14, 15 // Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 153–159. 2 год.</p>	19 березня

	практиці.				
Тижден ь 7 – лекція, тижден ь 7 – лаб. зан. 4 год..	Тема 8. Стилістичне використання іменників 1. Морфологічні синоніми та паралельні форми. 2. Стилістичні властивості словотвору та словозміни. 3. Стилістична характеристика іменника. 4. Категорія роду іменників; стилістичне використання іменників, які мають варіантні форми роду. 5. Урахування під час перекладу з російської мови на українську невідповідності граматичного роду однакових за значенням і подібних за вимовою та написанням іменників. 6. Літературна норма визначення граматичного роду складноскороочених слів та невідмініваних іменників іншомовного походження. 7. Рід іменників на позначення професій і посад жінок. 8. Категорія числа іменників, випадки вживання однини в значенні множини. 9. Множина іменників абстрактних, речовинних і власних імен. 10. Категорія відмінка. Словозмінні паралелі, що залежать або не залежать від семантики слова. 11. Синонімія давального відмінка та родового з прийменником “для”. 12. Уживання родового або знахідного відмінка при перехідних дієсловах із запереченням та без заперечення. 13. Уживання клічного чи називного відмінка у звертанні.	лекція, дискусія, групова робота	Волкотруб Г. Й. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2009. – С. 118–136; Дудик П.С. Стилістика української мови: Навчальний посібник. – К.: Академія, 2005. – С. 180–196; Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 182–194. 2 год.	Завдання 1,2 // Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 182–194. 2 год.	6 березня
Тижден ь 8 – лекція, тижден ь 8 – лаб. зан. 4 год..	Тема 9. Стилістичне використання прикметників 1. Стилістична характеристика прикметника. 2. Межі вживання в мові повних і коротких, стягнених і нестягнених форм прикметників. 3. Змістова виправданість уживання ступенів порівняння якісних прикметників, синонімія їх форм. 4. Випадки помилкового творення ступенів порівняння якісних прикметників. 5. Синонімія конструкцій “відносний прикметник + іменник” та “іменник у називному + іменник у родовому відмінку”. 6. Межі вживання присвійних прикметників, заміна їх іменником у	лекція, дискусія, групова робота	Волкотруб Г. Й. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2009. – С. 140–145; Дудик П.С. Стилістика української мови: Навчальний посібник. – К.: Академія, 2005. – С. 196–200; Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 204–207. 2 год.	Завдання 3,4 // Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 204–207. 2 год.	2 квітня

	родовому відмінку належності.				
Тижден ь 9 – лекція, тижден ь 9 – лаб. зан. 4 год..	Тема 10. Стилістичне використання числівників 1. Стилістична характеристика розрядів числівників за значенням. 2. Особливості використання власне кількісних і дробових числівників у науковому та в офіційно-діловому стилях. 3. Дробові числівники в журналістських текстах. Нумералізація іменника “нуль”. 4. Збірні числівники як синоніми власне кількісних, їх ідеографічні та стилістичні особливості. 5. Випадки відхилення від норм у відмінюванні складних і складених числівників. 6. Мовна норма поєднання іменників з числівниками та винятки з правил у вживанні числівників “два”, “три”, “четири”. 7. Відхилення від норми в поєднанні збірних числівників з іменниками. 8. Літературне вживання числового іменника “пара” з певними групами іменників. 9. Можливе емоційне забарвлення тих числівників, що позначають видатні явища або пам'ятні події. 10. Числівники в складі фразеологізмів.	лекція, дискусія, групова робота	Волкотруб Г. Й. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2009. – С. 168–178; Дудик П.С. Стилістика української мови: Навчальний посібник. – К.: Ака- demія, 2005. – С. 203– 205; Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 211–221.	Завдання 5,6 // Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С.221– 227. 2 год.	9 квітня
Тижден ь 10 – лекція, тижден ь 10 – лаб. зан. 4 год..	Тема 11. Стилістичне використання займенників 1. Загальна стилістична характеристика займенника. 2. Особливості використання займенників у різних функціональних стилях. 3. Семантичні та експресивні відтінки, яких набувають особові займенники залежно від умов уживання. 4. Можливе виникнення двозначності за використання зворотного займенника чи присвійного займенника “свій” і способи поліпшення тексту. 5. Синонімія означальних займенників. 6. Перехід займенників у частки, їх значеннєві відтінки. 7. Випадки помилкового використання займенників у журналістських текстах	лекція, дискусія, групова робота	Волкотруб Г. Й. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2009. – С. 153–165; Дудик П.С. Стилістика української мови: Навчальний посібник. – К.: Ака- demія, 2005. – С. 205– 207; Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 231–240.	Завдання 7,8 // Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С.240– 246. 2 год.	16 квітня
Тижден ь 11 – лекція, тижден ь 11 –	Тема 12. Стилістичні можливості дієслова 1. Загальна стилістична характеристика дієслова. 2. Дієслівні форми й категорії,	лекція, дискусія, групова робота	Волкотруб Г. Й. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Тернопіль:	Завдання 9,1 0 // Капелюшний А. О. Практична	23 квітня

лаб. зан.	<p>використання яких можливе із стилістичною метою.</p> <p>3. Синонімія особових форм дієслова, зіставність окремих форм особових закінчень і категорії числа.</p> <p>4. Синонімія часів дієслова.</p> <p>5. Використання теперішнього часу в значенні інших часів.</p> <p>6. Стилістична мета вживання “теперішнього історичного” (“теперішнього репортажного”), давноминулого та передминулого часів.</p> <p>7. Використання майбутнього часу в значенні інших часів.</p> <p>8. Випадки вживання минулого часу в значенні інших часів.</p> <p>9. Синонімія способів дієслова.</p> <p>10. Умовний спосіб у значенні дійсного або наказового.</p> <p>11. Емоційне забарвлення дієслів доконаного та недоконаного виду, вжитих у наказовому способі.</p> <p>12. Відтінки, які вносять у мовлення частки при дієсловах у наказовому способі.</p> <p>13. Інфінітив у значенні різних способів дієслова.</p> <p>14. Дієслово як один з основних засобів надання динаміки висловлюванню.</p>		<p>Підручники і посібники, 2009. – С. 182–199; Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 250–256; Пономарів О.Д. Стилістика сучасної української мови. –3-те вид. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2000. – С. 157–161.</p>	стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 256–260. 2 год.	
Тиждень 12 – лекція, тиждень 12 – лаб. зан. 4 год..	<p>Тема 13. Стилістичні можливості синтаксису. Стилістичні властивості порядку слів у реченні</p> <p>1. Стилістичні можливості синтаксису.</p> <p>2. Синтаксичні синоніми та паралельні конструкції.</p> <p>3. Синонімія різних типів простого речення.</p> <p>4. Порядок членів речення, його змістове, синтаксичне й стилістичне значення.</p> <p>5. Місце кожного члена речення за прямого порядку, зокрема за наявності кількох означень або додатків.</p> <p>6. Стилістична мета й виправданість інверсії.</p> <p>7. Можлива двозначність унаслідок подвійної залежності та способи поліпшення тексту.</p> <p>8. Змістові відтінки, що залежать від розміщення вставних слів, які не є членами речення.</p> <p>9. Розміщення часток, які виокремлюють або посилюють певні члени речення.</p>	лекція, дискусія, групова робота	<p>Волкотруб Г. Й. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2009. – С. 215–218; Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 264–270; Пономарів О.Д. Стилістика сучасної української мови. – 3-те вид. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2000. – С. 164–169.</p>	Завдання 1,2 // Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С.270–273. 2 год.	30 квітня
Тижден	Тема 14. Стилістичне використання	лекція,	Волкотруб Г. Й.	Завдання 3,4 //	7 травня

ь 13 – лекція, тижден ь 13 – лаб. зан. 4 год..	координації підмета й присудка. Узгодження означення 1. Стилістичне використання координації підмета й присудка. 2. Граматична та логічна координація підмета й присудка. 3. Координація присудка та простого підмета, вираженого, зокрема, іменником спільногого роду; іменником-назвою професії чи посади жінки; загальним іменником, при якому є власний – географічна назва; поєднанням двох загальних іменників різного граматичного роду. 4. Координація присудка та простого підмета, вираженого складноскороченим словом або невідмінюванім іменником іншомовного походження. 5. Координація присудка та підмета, вираженого особовим, питально-відносним займенником, числівником, субстантивованим незмінним словом. 6. Координація присудка й складеного підмета, зокрема підмета на кшталт “брат із сестрою”; підмета, до складу якого входять числівник та іменник; підмета – збірного іменника з кількісним значенням; підмета – нерозкладного словосполучення. 7. Випадки узгодження зв’язки з іменною частиною присудка. Значеннєві відтінки, які вносять у висловлювання називний та орудний відмінки іменника в складеному присудку. 8. Координація присудка й однорідних підметів, зокрема з урахуванням сполучника, заперечної частки, прямого порядку членів речення чи інверсії. 9. Узгодження означення при іменниках – однорідних членах. Однина чи множина іменника при кількох узгоджених з ним означеннях. 10. Узгодження в непрямих відмінках прикладок – назив населених пунктів	дискусія, групова робота	Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2009. – С. 219–223; Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 278–285.	Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 294. 2 год.	
Тижден ь 14 – лекція, тижден ь 14 – лаб. зан. 4 год..	Тема 15. Варіанти форм, пов’язані з керуванням 1. Варіанти форм, пов’язані з керуванням. Значення відмікових форм. 2. Синонімічні прийменникові та безприйменникові конструкції. 3. Керування при синонімічних словах. Синонімія прийменників. 4. Керування при однорідних членах,	лекція, дискусія, групова робота	Волкотруб Г. Й. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2009. – С. 201–209; Капелюшний А. О. Практична стилістика української	Завдання 5,6,7 // Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге,	14 травня

	<p>що передбачають різні відмінки керованих слів.</p> <p>5. Можлива двозначність як наслідок нерозрізнення родового суб'єкта та родового об'єкта.</p> <p>6. Спільне й відмінне в керуванні в українській і російській мовах.</p> <p>7. Варіанти відтворення українською мовою російських словосполучень з прийменниками “по”, “при”.</p> <p>8. Помилки, пов’язані з обранням форм керування.</p>		<p>мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 298–311.</p>	<p>переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С.312–327. 2 год.</p>	
Тиждень 15 – лекція, тиждень 15 – лаб. зан. 4 год..	<p>Тема 16. Стилістичне використання однорідних членів речення</p> <p>1. Стилістичні функції однорідних членів речення.</p> <p>2. Використання однорідних членів для побудови класифікацій у науковому й офіційно-діловому стилях.</p> <p>3. Додержання логічних вимог у використанні однорідних членів.</p> <p>4. Стилістичне значення різних способів добору та поєднання однорідних членів.</p> <p>5. Сполучники при однорідних членах. Обрання синонімічного сполучника. Значення пропускання та повторення сполучників.</p> <p>6. Відтінки значення та правила використання двочленних сполучників.</p> <p>7. Уживання прийменників при однорідних членах.</p> <p>8. Мовностилістичні та логічні помилки в поєднанні однорідних членів</p>	лекція, дискусія, групова робота	<p>Волкотруб Г. Й. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2009. – С. 224–227; Дудик П.С. Стилістика української мови: Навчальний посібник. – К.: Академія, 2005. – С. 252–256; Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 332–341.</p>	<p>Завдання 8,9 // Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С.342–350. 2 год.</p>	21 травня
Тиждень 16 – лекція, тиждень 16 – лаб. зан. 4 год..	<p>Тема 17. Стилістичне використання синтаксичних синонімів та паралельних синтаксичних конструкцій. Складні речення в мові ЗМІ</p> <p>1. Стилістичне використання синонімічних та паралельних синтаксичних конструкцій у різних функціональних стилях.</p> <p>2. Особове та безособове речення як взаємозамінні синтаксичні конструкції.</p> <p>3. Особливості використання в мові ЗМІ безособових речень, активних та пасивних зворотів.</p> <p>4. Дієприкметниковий зворот і підрядне означальне речення; паралельність цих конструкцій і відтінки, які виникають під час уживання тієї й іншої конструкції; умови взаємозамінності згаданих конструкцій.</p> <p>5. Переклад українською мовою</p>	лекція, дискусія, групова робота	<p>Волкотруб Г. Й. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2009. – С. 229–234; Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 355–363.</p>	<p>Завдання 10, 11 // Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С.364–369. 2 год.</p>	28 травня

	<p>російських речень з дієприкметниковими зворотами.</p> <p>6. Дієприслівниківі звороти й підрядні обставинні речення як паралельні конструкції, їх змістові та стилістичні відтінки.</p> <p>7. Умови правильного використання в реченні дієприслівникового звороту.</p> <p>8. Заміна підрядних обставинних речень дієприслівниковими зворотами; зворотна заміна.</p> <p>9. Речення з нагромадженням віддіслівних іменників і паралельні до них конструкції з дієслівними формами. Заміна підрядними реченнями конструкцій з віддіслівними іменниками.</p> <p>10. Стилістична мета використання паралельних синтаксичних конструкцій.</p> <p>11. Стилістична характеристика способів відтворення чужого висловлювання.</p> <p>12. Використання прямої мови в різних функціональних стилях, у різних жанрах ЗМІ.</p> <p>13. Вільна пряма мова в журналістських текстах.</p> <p>14. Порівняльна характеристика прямої та непрямої мови.</p> <p>15. Стилістичні особливості невласне прямої мови.</p> <p>16. Використання складного речення в різних формах мови та в різних функціональних стилях.</p> <p>17. Особливості й характерні риси вживання складного речення в мові ЗМІ.</p> <p>18. Тенденція до поширення в мові ЗМІ сегментації та парцеляції.</p> <p>19. Порівняльна стилістична характеристика сурядності та підрядності.</p> <p>20. Стилістичні властивості сполучникового та безсполучникового зв'язку в складному реченні.</p> <p>21. Значення й стилістична вмотивованість уживання сполучників і сполучних слів у складнопідрядних реченнях.</p> <p>22. Помилки у використанні складних речень.</p> <p>23. Період і його використання в публіцистиці.</p> <p>24. Загальна характеристика синтаксичної будови тексту.</p> <p>25. Надфразна єдність як сплав змістових, граматичних і</p>			
--	--	--	--	--

	<p>стилістичних ознак.</p> <p>26. Стилістичні засоби організації надфразної єдності.</p> <p>27. Загальна характеристика стилістичних фігур.</p>			
--	---	--	--	--